

ת"פ 16477/01/21 - מדינת ישראל נגד א' ל'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16477-01-21 מדינת ישראל נ' ל'

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
ע"י ב"כ גב' אביה בניסטי, מתמחה	המאשימה
	נגד
א' ל'	הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד אהרן פרקש	

גזר דין תוך ביטול הרשעה

כתב אישום מתוקן

הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בביצוע עבירה של **תקיפה סתם כלפי בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 31.5.2020 התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, אם ילדם המשותף, ביחס לילדם, שעה שכל אחד מהם היה ישוב ברכבו. במהלך הוויכוח אמר הנאשם למתלוננת "יא זונה של ערבים" ולאחר מכן ירק לעבר פניה ופגע בפניה.

מהלך הדיון

הצדדים הסכימו, כי הנאשם יישלח לשירות המבחן, כשהסניגור ביקש לבחון גם את שאלת הרשעתו של הנאשם. המאשימה עמדה על הרשעת הנאשם ובסופו של יום, לאחר קבלת תסקירי שירות המבחן, הסכימו הצדדים על רכיב עונשי של 150 שעות של"ץ, אך נותרו חלוקים בשאלת ההרשעה.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים, כשהתסקיר השני הוגש לאחרונה, בעקבות בקשת שירות המבחן לדחות את הדיון לצורך מעקב אחר הנאשם. מהתסקירים עולה, כי הנאשם כבן 46, רווק, ואב לילד משותף עם המתלוננת. השניים התגוררו תקופה קצרה יחד, וכיום הם מטפלים בילדם המשותף כבן 3 במסגרת הורות משותפת. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא, תחילה בתפקיד קרבי. בהמשך עבד בעבודות שונות בתחום השיווק והמכירות. מזה כשש שנים עובד בחברת קוסמטיקה וכיום משמש מנהל מכירות (על כך בהמשך). הנאשם קיבל אחריות למעשים, אך שירות המבחן סבר, כי הוא מצמצם מחלקו בהם. יחד עם זאת הנאשם הביע חרטה על המעשים. שירות המבחן שוחח עם המתלוננת שתיארה כי האירוע היה חריג, ונבע משיא של מתח בין השניים על רקע גידול ילדם המשותף והמחלוקת

בעניינו. היא שללה אירועים אלימים אחרים וטענה כי הצדדים הגיעו להסדר המתקיים בצורה טובה ביחס לטיפול בילדם המשותף. שירות המבחן התרשם מאדם נורמטיבי נעדר דפוסים עברייניים שחווה את ההליך הפלילי באופן מרתיע. בתסקיר המאוחר מצא שירות המבחן את הנאשם מתאים לביצוע של"ץ בעמותת "יד שרה" בהיקף 150 שעות, תוך שהומלץ גם על מתן הוראה למתן בדיקות שתן על-מנת לוודא ניקיון מסמים. הנאשם מסר בדיקות שתן נקיות בתקופת הדחיה.

ראיות לעונש

הסניגור הגיש מכתב המלצה שמתאר את עבודתו של הנאשם בחברת הקוסמטיקה בתפקיד ניהולי מזה מספר שנים. הנאשם מוערך מאוד בעבודתו ומוגדר כ"בעל תפקיד חשוב בחברה, בעל תודעת שירות גבוהה, נעים הליכות וידוע במזגו הטוב ואהוב על כל לקוחות החברה".

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה עתרה להותיר את הרשעת הנאשם על כנה, הן בשל טיב המעשה והן בשל היעדר הוכחת נזק קונקרטי. ב"כ הנאשם ביקש לבטל את ההרשעה כשטען, בין היתר, לנזק שייגרם לנאשם גם אל מול המתלוננת, במסגרת ההליכים בבית המשפט לענייני משפחה וכן בהקשר לעבודתו, תוך הפניה למכתב ההמלצה שצוטט לעיל.

קביעת מתחם העונש ההולם

בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם עליו לתת בכורה לעקרון ההלימה, הנגזר מהערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם וכן מדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - עבירות בתוך התא המשפחתי, פוגעות באוטונומיה של האדם, בתחושת הביטחון האישי שלו ובכבודו. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה שלפניי נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - הנאשם התווכח עם המתלוננת בנוגע לבנם המשותף שהובא לעולם בדי עמל, ושלגביו מגלה הנאשם חרדה ורמת אכפתיות משמעותית, כעולה מתסקיר שירות המבחן. מכאן גם ניתן להבין את הלך רוחו הנסער בעקבות הוויכוח, אך אין בכך להצדיק את מעשהו המכוער והמשפיל כלפי המתלוננת. מדובר אמנם ברף אלימות נמוך מאוד, ואולם חומרת המעשה בכיעורו. הנאשם לא שלט ברוחו וזו הייתה תוצאת הדברים. הנאשם אחראי למעשים כאדם בוגר. בפועל נגרם נזק מועט.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - הצדדים הגיעו להסכמה עונשית, ואסתפק באמירה, שמנעד הענישה בעבירות מסוג זה, ואף בעבירות חמורות יותר, הוא נרחב, ועונש של של"ץ הוא בהחלט עונש הולם בנסיבות שכאלה.

מתחם הענישה יעמוד על של"ץ ומאסר על-תנאי ועד חודשי מאסר בודדים שיכול ויבוצעו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם בשנות הארבעים לחייו, אב לילד קטן שהובא לעולם במאמצים רבים, סיים לימודי תיכון ושירת שירות צבאי מלא, כל חייו עבד לפרנסתו. עושה הרושם שמדובר באדם חרוץ שמסור לעבודתו כפי שניתן להבין מקורות חייו וכן ממכתב ההמלצה. הנאשם קיבל אחריות למעשים ואני שותף להערכת שירות המבחן, כי הוא רואה בהליכים גורם מרתיע. עובדה כי המתלוננת והנאשם מוצאים כיום דרך לשתף פעולה באופן ענייני והמתלוננת אינה חשה מאוימת. לנאשם אין עבר פלילי, ועל-פניו אכן מדובר בחריגה מאורחותיו.

לכן, יש לאמץ את העתירה העונשית לה עתרו הצדדים.

אשר לביטול ההרשעה - כלל הוא, כי כדי לבטל הרשעה יש לעמוד בשני תנאים: כי נסיבות העניין מאפשרות את ביטול ההרשעה מבלי לוותר על אינטרסים אחרים, וכי הנאשם הוכיח כי ייגרם לו נזק קונקרטי וקשה כתוצאה מההרשעה. אשר לתנאי הראשון, סברתי כי נסיבות המקרה, גם אם מכוערות הן, הרי שהן מאפשרות את ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באינטרסים אחרים. אשר לתנאי השני, שילוב הנסיבות ובהן, גילו של הנאשם ותפקידו בחברה בה עובד, יחד עם המצב הכללי בשוק העבודה ביחס לעובדים בשכבת גילו של הנאשם, וכן טיפולו במסגרת הורות משותפת בילדו באופן פעיל ומסור, מאפשרים לקבוע כי אם תיוותר ההרשעה על כנה, תיגרם לנאשם פגיעה הן בהיבט התעסוקתי ועתידו המקצועי, והן בהיבט של מעמדו אל מול המתלוננת כאביו של בנם המשותף. הרושם הוא כי הנאשם קיבל אחריות למעשים ולא התחמק מהם, ויש לקוות כי מקרים שכאלו לא יישנו בעתיד. לכן אני סבור כי מן הצדק לבטל את הרשעתו ולהותיר את הקביעה כי ביצע את העבירה על כנה, כפי שאני עושה. נדמה, כי ב"מקבילית הכוחות" שבין מידת חומרה נמוכה של האירוע, לבין הנזק שעלול בסבירות גבוהה להיגרם לנאשם, הכף נוטה כאמור לביטול ההרשעה. ראו בהקשר זה: רע"פ 2777/11 **פלונת נ' מדינת ישראל** (מיום 16.10.2012).

גזירת הדין

נוכח כל האמור מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנאשם יבצע 150 שעות של"ץ בעמותת "יד שרה" בהתאם לתוכנית שהכין שירות המבחן במועד שיקבע השירות, ולא יאוחר מעוד 45 יום. הובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בביצוע הצו, ניתן יהיה לפתוח מחדש את שאלת ההרשעה וניתן יהיה להטיל כל עונש חלופי. בנוסף מאפשר לשירות המבחן ליטול בדיקות שתן במסגרת צו השל"ץ לצורך גילוי סמים;

ב. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור בתוך שנה מהיום כל עבירת אלימות כולל איומים כלפי בן משפחה.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ' סיוון תשפ"ב, 19 יוני 2022, במעמד הצדדים.